

Slika 5.

enterovirusne bolesti svinja ("Narodne novine", br. 99/08)

JAVNO ZDRAVSTVO

Virus VBS je vrlo blizak humanom patogenom virusu Cocksackie B5. Infekcija u ljudi dokazana je kod laboratorijskog osoblja i okarakterizirana je kao blaga sa simptomima gripe ili generalizirana koja se očituje sa slabošću, abdominalnim bolovima i mijalgijom. Ljudi trebaju izbjegavati nepotrebne kontakte s bolesnim životinjama.

Slika 6.

Slika 7.

VAŽNO!!!

SVAKU SUMNJU NA VBS TREBA ODMAH PRIJAVITI KAKO BI SE OSIGURALO BRZO OTKRIVANJE BOLESTI I PODUZIMANJE MJERA ZA SPRJEČAVANJE ŠIRENJA I ISKORJENJIVANJA VIRUSA VEZIKULARNE BOLESTI

Za daljnje informacije molimo kontaktirajte
Upravu veterinarstva Ministarstva
poljoprivrede
Tel.: 01/6443 540, Fax: 01/ 6443 899

Slike:

- slika 1, 7— MP-Uprava veterinarstva
- slika 2, 4 — Centar for Food Security and Public Health, Iowa State University, college of Veterinary Medicine
- slika 3—Plum Island Animal Disease Center
- slika 5,6 — www.defra.gov.uk

MINISTARSTVO
POLJOPRIVREDE,
UPRAVA VETERINARSTVA

VEZIKULARNA BOLEST SVINJA

Slika 1.

SVIBANJ, 2012.

VEZIKULARNA BOLEST SVINJA

Vezikularna enterovirusna bolest svinja (VBS) je virusna zarazna bolest domaćih i divljih svinja. Uzročnik je RNK virus roda *Enterovirus*, porodica *Picornaviridae*.

Bolest se očituje općim infekcijskim sindromom i stvaranjem vezikula na rilu, ustima, kruni, mekušima i međupapčanom procjepu.

S obzirom na simptome bolesti VBS je vrlo teško razlikovati od slinavke i šapa. Bolest je iskorijenjena u većini zemalja, međutim još se javlja u južnim dijelovima Italije, sjevernoj i južnoj Americi i dijelovima Azije.

ŠIRENJE I PRIJENOS BOLESTI

Virus VBS se širi među populacijom svinja preko lezija na koži i sluznici, kontaminiranom hranom i inhalacijom. Najviše se virusa izlučuje sadržajem afta. Najznačajniji izvor prijenosa virusa iz zaraženih područja je putem kontaminiranih vozila, mesom inficiranih životinja i napojem.

Inficirane životinje mogu izlučivati virus 48 sati prije pojave kliničkih simptoma. U sekretima i ekskretima virus se može dokazati i 3 mjeseca nakon infekcije.

Inkubacijski period za VBS je obično 2 do 7 dana međutim može biti znatno duži i do 28 dana (OIE Terrestrial Animal Health Code).

OBLICI BOLESTI

U akutnom obliku tijekom stvaranja vezikula temperatura se povisi na 41-41,5 ° C i traje 1-2 dana. Vezikule se javljaju na kruni, mekušima, u međupapčanom procjepu, rilu i ustima. Promjene se u nekih životinja mogu naći i po metakarpusu i metatarzusu. Vezikule pucaju nakon 2-3 dana. Mortalitet nije značajan. U subakutnom obliku bolest se ne širi brzo. Obole samo pojedine životinje i sa pojavom samo jedne vezikule. Životinje se brzo oporave. Kronični oblik bolesti karakteriziraju promjene na probavnim organima i proljev.

Slika 2.

karakteriziraju promjene na probavnim organima i proljev. Mogu se pojaviti i simptomi od strane živčanog sustava kao npr. nemir, pareza, paraliza... U prasadi zaraženih krmača vezikularne promjene javljaju se 2-3 dana poslije prasečenja. Općenito simptomi budu jače izraženi u mlađe dobne kategorije. U terenskim uvjetima može se pojaviti i supklinički oblik bolesti.

DIFERENCIJALNA DIJAGNOSTIKA

Diferencijalna dijagnostika uključuje slinavku i šap, vezikularni stomatitis, vezikularni egzantem svinja kao i kemijske ili termičke opekline.

Slika 3.

Slika 4.

POSTUPAK KOD POSTAVLJENE SUMNJE NA VBS

Veterinari moraju prijaviti Upravi veterinarstva i nadležnom veterinarskom uredu sumnju na VBS u slučaju pojave znakova koji upućuju na VBS infekciju. Po zaprimljenoj prijavi, Uprava veterinarstva formirati će stručnu skupinu za izlazak na teren, uzimanje potrebnih uzoraka za diferencijalnu dijagnostiku, uzimajući u obzir epidemiološke činjenice i pojavu drugih bolesti koje uzrokuju slične simptome.

POSTUPCI UZORKOVANJA NA GOSPODARSTVU S KLINIČKI SUMNJIVIM SVINJAMA

Kad se na temelju uočenih kliničkih znakova bolesti posumnja na prisutnost virusa VBS uzimaju se uzorci od reprezentativnog broja svinja, (pet, šest) najbolje epitelno tkivo i vezikularna tekućina (1g ili više) iz neprobušenih ili netom probušenih vezikula. Osim navedenog obavezno se uzima i krv svinja za koje se sumnja da su zaražene, kao i svinja koje su bile u kontaktu, za serološko testiranje i feces svinja za koje se sumnja da su zaražene, kao i uzorci s poda za virološko testiranje. Detaljne informacije o postupcima uzorkovanja klinički sumnjivih svinja određene su u Poglavlju IV. Pravilnika o utvrđivanju dijagnostičkog postupka, metoda uzorkovanja uzoraka i kriterija za vrednovanje rezultata laboratorijskih testova za potvrđivanje i diferencijalno dijagnosticiranje vezikularne